

5411 ^{28/4} 33: 1. Beh. af F. t. L. om Foranstaltn. til Fremme af Afsætn. af Kvæg og Oksekød. 5412

[Jens Sørensen (Sejllod).]

ning for Bestræbelserne for at naa frem til bedre Priser for Kvæg, at man skrider videre frem med Destrueringen og fremdeles afpasser Tilførselen til vore Markeder.

Der staar i Lovforslagets Bemærkninger, at man har under Overvejelse, saafremt den paagældende Slagter maatte ønske det, at lade 2den Klasses Kød destruere til samme Pris som Udsætterkøer. Denne Udtalelse er jeg meget glad for. Hvis denne Tanke kunde gennemføres, vilde det medføre, at man her i Danmark, efterhaanden som Destruktionen skrider frem, kunde faa standset Salget af 2den Klasses Kød. Tiden er gunstig nu, idet Kødet er saa billigt. Det vil efter min Mening være et Fremskridt at gaa den Vej, det vil sikkert begunstige Produktionen. I de første Maaneder, hvor Kvæget bliver lukket ud paa Græs, vil der maaske nok ikke komme saa mange Kreaturer frem. Men henad Efteraaret — hvis Lovforslaget gennemføres, skal Loven jo gælde til November Maaned — vil der sikkert blive en hel Del Kreaturer flere til Destruktion. Vi kan da gennem den fortsatte Destruktion aflaste Overproduktionen og imødegaa de urimelig smaa Priser paa Kvæg. Destruktionen vil endogsaa kunne medføre stigende Priser, saa det igen bliver nogenlunde rentabelt for Landbruget at producere Kvæg. Efterhaanden som Destruktionen skrider frem, kan vi maaske endog komme helt bort fra de 2den Klasses Kødudsalg; det er jo en Kendsgerning, at det hovedsagelig er Arbejdere og Smaa-kaarsfolk, der køber det billige 2den Klasses Kød. Og de har i mange Tilfælde hverken Brændsel eller Tid, naar de kommer fra Arbejde, til at faa stegt eller kogt det 2den Klasses Kød saaledes, at det ikke er sundhedsfarligt. Jeg tror at turde hævde, at den Lovgivning, vi her er inde paa — og det viser sig ogsaa i andre Lande, i Holland f. Eks., hvor man gaar til at destruere et Par Hundrede Tusinde Køer —, er den Vej, vi skal ud for at faa Landbrugsproduktionen afpasset efter, hvad Markedet, baade det udenlandske og det hjemlige, kan aftage, og jeg tror, denne Ordning vil virke stimulerende paa Priserne, saaledes at vi i Fremtiden muligvis kan naa til nogenlunde rentable og taalelige Priser.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i det høje Folketing.

Brorsen: Helt ualmindeligt er det jo ikke i en Rigsdag, at man fra Oppositionens Side, en Gang imellem i alt Fald, kritiserer den enkelte Minister, fordi han sent paa Samlingen er kommet med et Lovforslag, der nødvendigvis maa fremmes i den paagældende Rigsdagssamling, og jeg tror, det er med fuld Ret, naar jeg for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne i allerhøjeste Grad beklager, at dette Forslag er blevet fremsat saa sent. Forholdet er jo det, at den nugældende Kødordning udløber den 1. Maj, saa at vi faktisk kun har 24 Timer til at gøre vort Arbejde færdigt i, og jeg tror, den højtærede Minister vil indrømme, at saadanne Vilkaar kan man i Virkeligheden ikke finde sig i, naar det som her dog alligevel er et for hele Landbruget ret betydningsfuldt Problem, der lovgives om.

Jeg mener, at naar vi nu skal gaa til en mere varig Lovgivning, i hvert Fald en Lovgivning, der skal strække sig over et længere Tidsrum, er der forskellige Oplysninger, som vi nødvendigvis maa have i det Udvalg, der bliver nedsat til at behandle Sagen. Jeg skal eksempelvis nævne, at der bl. a. er fremført meget betydelige Klager over hele den Maade, hvorpaa Eksporten er foregaaet, og jeg mener, det kan have sin Betydning, at man efter en Forhandling med Ministeren bliver klar over, hvorvidt der har været noget berettiget i de fremsatte Klager, eller om disse har været ganske uden Grundlag. Ogsaa det i den forløbne Tid givne Tilskud til Eksporten er blevet meget kritiseret, og ogsaa om dette Spørgsmaal synes jeg, Udvalget maa have Lejlighed til at skifte Ord med Ministeren. Jeg tror derfor ikke, det vil være muligt at tilendebringe Behandlingen af denne Sag til i Morgen Aften, og jeg vil derfor allerede her ved Indledningen af min Tale henstille til Ministeren, om han ikke vil finde sig foranlediget til at søge den nugældende Kødordning fortsat for et Tidsrum af 14 Dage eller 3 Uger, saa at vi i hvert Fald kan faa en Uges Tid til at behandle Spørgsmaalet. For øvrigt er vi fra vor Side villige til straks, naar For-